



## Τα παιδιά μου είναι στο Χριστό ;

Σε κάποιο αρχονταρίκι μιας μονής στο Άγιον Όρος ακολουθεί η παρακάτω συζήτηση

- Καλησπέρα σας.
- Καλησπέρα και σε σας.
- Θα μείνετε μέρες στο μοναστήρι;
- Μόνο δύο μέρες.
- Έχετε παιδιά;
- Ναι, τρία.
- Να σας ζήσουν. Στον Χριστό είναι τα παιδιά σας;

Το κριτήριο είναι ο Χριστός αλλά δεν μας ενδιαφέρει. Μας ενδιαφέρει να είναι «καλά» τα παιδιά μας εξωτερικά σπουδές, γάμοι, καλοπέραση, χρήμα, να κυλάει καλά η επίγεια ζωούλα μας. Για τη σωτηρία ούτε λόγος. Δεν με ενδιαφέρει αν τα παιδιά μου είναι στον Χριστό, με απασχολεί απλά να συμπληρώσουν τα κουτάκια της ζωής, αυτά για τα οποία παλεύει ο κόσμος. Δηλαδή: Να μεγαλώσεις, να σπουδάσεις, να βρεις δουλειά, να παντρευτείς, να κάνεις παιδιά και στο τέλος να δεις εγγόνια και να τα χαρείς. Αν συμπληρώσεις αυτά τα κουτάκια πέτυχες! Αυτές οι καταστάσεις όμως δεν σώζουν από μόνες τους, δηλαδή δεν αρκεί απλά να κάνω έναν γάμο αλλά το που θα πάω τον γάμο. Στον αγιασμό ή στον γκρεμό; Δεν φτάνει να κάνω παιδιά, διότι και τα ζώα γεννούν, αλλά σημασία έχει πού θα οδηγήσω αυτή τη νέα ζωή που μου εμπιστεύτηκε ο Χριστός. Δυστυχώς δεν βλέπουμε τα πράγματα σύμφωνα με αυτόν τον τρόπο.

Δεν θέλουμε να δούμε τα παιδιά μας με κριτήριο τον Χριστό, διότι μας πονάει το θέμα, ιδιαίτερα αν τα παιδιά μας δεν είναι στον Δρόμο της σωτηρίας. Κάνουμε προσευχή να κάνει το παιδί μας έναν καλό γάμο για να το «αποκαταστήσουμε», αλλά δεν βάζουμε το γόνατο κάτω στην προσευχή για να ανοίξει ο Χριστός την καρδιά του και να μπει στον δρόμο της σωτηρίας.

Το ότι σαν γονείς θα δώσουμε όλοι λόγο αν οδηγήσαμε τα παιδιά μας στην σωτηρία, όπως φυσικά και οι ανάδοχοι για τα πνευματικά τους παιδιά δεν μας ενδιαφέρει.

Οι περισσότεροι γονείς έχουν τον λεγόμενο γονεϊκό «εγωϊσμό». Αν πεις ότι κάτι κάνουν λάθος τα παιδιά τους ή οι ίδιοι στη διαπαιδαγώγηση, σε φάγανε. Δεν θέλουν να ακούσουν την αλήθεια, θέλουν να διαμορφώσουν τα παιδιά σύμφωνα με ένα κοσμικό μοντέλο του εγωϊσμού τους.

Ποιος ενδιαφέρεται αν το παιδί του εξομολογείται; Αν είναι στον δρόμο του Θεού; Και αν δεν είναι, ποιος γονιός γονατίζει κάθε βράδυ για να παρακαλέσει τον Χριστό; Δεν μας ενδιαφέρει η ψυχή του παιδιού μας, μας ενδιαφέρει απλά το σώμα του ώστε αν συμβεί κάτι να το πάμε στον γιατρό και εξωτερικά κοινωνιολογικά χαρακτηριστικά. Από την άλλη, αν υπάρχουν ευθύνες σε μας δεν τις βλέπουμε και αν το πράγμα φτάσει στον γκρεμό λέμε την φράση «Εμ τι να κάνουμε, έτσι βγήκε, εγώ εξάλλου του έδωσα τα πάντα». Φυσικά στη λέξη πάντα, δεν είναι ο Χριστός, αλλά η υλική κτίση (ντύσιμο, φαγητό, σπουδές, βόλτες,

χρήματα, χαβαλές).

Βλέπουμε τα παιδιά χειρότερα από τα κουτάβια. Πάμε στην Εκκλησία να κάνουμε παράκληση και δίνουμε τα ονόματα στον Ιερέα με μια σειρά κοσμικών αιτημάτων από πίσω

«Αχ, Παναγία μου βοήθησε να παντρευτεί το παιδί μου και να αποκατασταθεί»

«Αχ, Παναγία μου βοήθησε να βρει δουλειά και να βγάζει λεφτά ακόμα και ας μην είναι τόσο ηθικό αυτό που θα κάνει»

«Αχ, Παναγία μου βοήθησε να μου φέρει ένα εγγονάκι το παιδί μου και να του δώσει το όνομά μου»

«Αχ, Παναγία μου βοήθησε να χωρίσει η κόρη μου γιατί αυτός δεν έχει λεφτά»

Σπάνια δέχεται η Παναγία αιτήματα όπως :

«Αχ, Παναγία μου βοήθησε το παιδί μου να μπεί στον δρόμο της σωτηρίας»

«Αχ, Παναγία μου βοήθησε το παιδί μου να βρεί ένα καλό πνευματικό και να ωφεληθεί»

«Αχ, Παναγία μου βοήθησε το παιδί μου να κάνει ένα γάμο και να βαδίσει τον δρόμο του αγιασμού»

«Αχ, Παναγία μου βοήθησε το παιδί μου να μετανοήσει και να βιώσει τον Χριστό»

«Αχ, Παναγία μου βοήθησε το παιδί μου αν ανοίξει την καρδιά του στο θέλημα του Θεού»

«Αχ, Παναγία μου προστάτεψε το παιδί μου από κάθε δαιμονική πλάνη ώστε να έχει βοήθεια στο, δρόμο του Θεού»

«Αχ, Παναγία μου αν είναι η κόρη μου να μου φέρει εγγόνι να είναι ευλογημένο αν είναι πάλι να μη μου φέρει να είναι ευλογημένο, ότι είναι καλύτερο για τη σωτηρία »

«Αχ, Παναγία μου ο γιος μου , μου είπε ότι θέλει να γίνει μοναχός βοήθησε τον να στερεωθεί στην απόφαση του ώστε ο δρόμος αυτός να είναι για τη σωτηρία του και ας μην τον ξαναδώ ποτέ».

Αν κάποιος γονιός είναι στη δεύτερη κατηγορία, τότε γνωρίζει πραγματικά την αποστολή που του έχει δοθεί και έχει καταλάβει την ευθύνη που του αναλογεί. Οπότε για τη ζωή των παιδιών μας να μας ενδιαφέρει η σωτηρία τους και τίποτε άλλο, αυτό να παρακαλάμε . Όσον αφορά το πώς, αυτό είναι έργο του Κυρίου μου και της συνέργειας της ελευθερίας του ανθρώπου. Σε αυτή την αγωνία θα βοηθήσει και η δική μας προσευχή.